

Znano je da je malograđanin hipohondrični egoist, te stoga svagda teži za tim da se svemu kukavički prilagodi i da svaku novu formulaciju ideje krivotvori prisvajanjem.

Ako se ne varam, postupno se pronio glas kako baš mi živimo između dva doba. A ni stari tip malograđanina više ne zavređuje da mu se smijemo; tko mu se još i danas ruga, taj je u najbolju ruku tek malograđanin budućnosti. Kažem “budućnosti”, jer novi tip malograđanina tek nastaje, još se nije iskristalizirao.

Stoga sada treba pokušati u obliku romana dati prilog biologiji tog malograđanina u nastajanju. Autor, naravno, ne gaji nadu da bi ovim stranicama mogao utjecati na zakonomjerno događanje svijeta, pa ipak.